

Dimissionstale 21 juni 2023

"We've got to have rules and obey them. After all, we're not savages.".....

Sådan skriver William Golding i sin roman *Fluernes Herre* fra 1954

Og efter at, vi på hjemmefronten, har været faretruende tæt på tredje advarsel, kæmpet med gentagne hjemsendelser og en verserende nedlukning af skolen, kunne man godt forligenes til at tro at det var flere regler der skulle til...

William Golding har ret, vi er ikke savages.

Men det billede han maler af en gruppe drenge, strandet på en øde ø, og som desværre i nyere tid har fået lov til at danne præcedens for hvordan vi ofte vælger at beskrive den menneskelige natur, er langt fra sand.

Vist er vi i udgangspunktet dyr, menneskedyr eller som englænderne betegner os - vi er HUMANKIND.

Og jeg tror på DET GODE MENNESKE.

Det er en vedvarende myte, at mennesker i sagens natur er egoistiske og styret af egne behov og interesser.

For i virkeligheden er det modsatte sandt.

Det er, når krisen rammer - når bomberne falder, eller oversvømmelsesvandet stiger - at vi mennesker bliver de bedste versioner af os selv.

Så kære studenter!

Kære årgang 2023!

I må ikke lade nogen bilde jer ind at i er savages.

For sandheden er, at I har formået i overvældende grad at vise os de bedste versioner af jer selv.

I har om nogen, fået lov til at erfare at vi lever i en verden i konstant forandring.

Disse, jeres 3 hellige og formative år, har været under konstant angreb og der er nok ikke meget der er blevet som i havde forestillet jer.

Først begrænset på jeres frihed og i jeres fællesskab – sendt hjem af en ødelæggende pandemi for derefter, knapt tilbage i rutinen, at ryge i krig med selveste sandheden.

Sandheden om det der var blevet jeres identitet, jeres fællesskab, jeres hjem – sandheden om jer, som mennesker.

I har fået lov til at opleve modstand og en bidende følelse af uretfærdighed.

I har været igennem forandringer og uforståelige udfordringer, men ud af det, oplever jeg, at i er kommet stærkere, klogere og tættere forbundet til hinanden.

Den menneskelige tilpasningsevne er utrolig.

Selv under de aller vanskeligste livsvilkår, formår vi at finde måder at genskabe helt almindelige liv. Liv vi kan fylde med både små og store glæder, som en lind strøm af pizza bude, usanktionerede ture i skoven og en enkelt indsmuglet øl – altså helt trivielle hverdagsproblemer.

Som førstehånds øjenvidne har jeg med forundring og uendelig respekt, oplevet hvordan i er rykket sammen og med en imponerende opmærksomhed og omsorg for hinanden lykkedes at skabe styrkede og endnu mere livsbekræftende venskaber, langt stærkere end hvad jeg tidligere har oplevet i skolens historie.

I er vokset.

Ikke bare fysisk, hvilken nogle af jer i den grad har og der har været gange hvor man knapt har aflagt afstanden mellem Mister og Skolen inden de nye bukser allerede var blevet for korte igen. Det var nærmest som om at de havde bestemt sig aldrig at nå ned til skoene, på samme måde som ejeren havde bestemt sig for aldrig at nå til morgenbord.

Men i er også vokset som mennesker og jeg håber at i kan se at i modstand vokser styrken og at der i modgang altid findes muligheder. I bærer potentialet til at være jeres egne og kommende generationers change agents, dem der turde at imødekomme forandringerne uden at slippe traditionen og jeres identitet.

30 år før denne skole grundlages beskriver den Franske forfatter François Rabelais et andet historisk og måske utopisk kloster nemlig "Abbaye de Thélème".

Thélème er oldgræsk og betyder VILJE

Forfatteren beskriver stedet som et antikloster hvor kvinder såvel som mænd i modsætning til andre klostre lever i frihed og overflod og efter blot én enkel leveregel:

**GØR, HVAD DU VIL!
FOR VILJENS KRAFT ER GRUNDLAGET FOR STORE BEDRIFTER.
OG VILJEN ER I OS ALLE**

Her havde man erstattet fattigdom med rigdom, obligatorisk cølibat med kærlig harmoni og lydighed med en radikal og ligeværdig frihedsopfattelse. Her handlede man på baggrund af sin samvittighed og moralske dømmekraft uden at ty til pålagte og nedslående regler.

I Nyhave står der også en Thélème – som en triumfbue over jeres tid på dette kloster.

Indviet d. 23. maj 2015 i anledning af skolens 450 års jubilæum og godt og vel 5 år inden i startede i gymnasiet.

Med sine svungne former er den billedet på den lærdom i er blevet tilført igennem de seneste 3 år. De 'nye verdener' der er blevet en del af jeres erfaring, der har været med til at transformere jer fra børn til voksne, fra uvidende til oplyste, den udvikling der har formet jeres identitet og bevidsthed. Jeres idéer til sandhed.

Samtidigt fletter buerne sig ind imellem hinanden på samme måde som jeres liv og venskaber for evigt vil være fast sammenslynget. Der står den som symbol på måske en utopi men ikke desto mindre i al sin sandhed og iflg kunstneren som en kraftfuld tankesky - en frisat ånd.

**NEMLIG JERES KRAFTFULDE TANKESKY
JERES FRISATTE ÅND
JERES VILJE TIL AT UDRETTE**

I er iflg verdens sociologer Generation Z. De nye digitale indfødte.
Ekstremt online, der deler alt med alle.... HELE TIDEN.

I er selvkørende, bekymrer jer indgående for jeres omgivelser, stræber efter mangfoldighed, er yderst samarbejdsvillige (vel og mærke når i ikke er hjemme) og hyper sociale (igen – måske mindre derhjemme). I værdsætter fleksibilitet, relevans og ægthed og selv den lortebunke af problemer i har avet af os, jeres forældre, ser i nøgternt og løsningsorienteret på.

Jeg er mere end nogensinde klar til at lytte til, hvad i har at sige. Uden at dømme jeres ideer, værdier eller adfærd. I gør tingene anderledes og det skal i. For i tænker helt anderledes om fremtiden og det skal i også.

I bærer på et vendepunkt, ikke kun i forhold til skolen nu og her, men til hele vores eksistens. I er ikke villige til blot at tilpasse jer men i har mod på forandringen og vil arbejde for den, det som vi ikke lykkedes med ser i som jeres formål.

I er i sandhed det første nye, grænsebryderne men på ingen måde grænseløse. Bliv ved at bryde grænser, det er det grænserne er til for. Uden brudte grænser ingen fremdrift ingen udvikling.

Den unge Kierkegaard skriver i sin dagbog

»... det gjælder om at finde en Sandhed, som er Sandhed for mig, at finde den Idee, for hvilken jeg vil leve og døe.«

Det vil sige, at I hver og en ejer sandheden – jeres sandhed.

En sandhed ingen andre kan tage fra jer, endsige forvrænge.

Så længe i tror nok på jeres ideer – vil de blive realitet.

I er nemlig, hvad i tror på og i vil finder det, i søger.

Blot husk at der er intet der har så meget magt til at forme verden, som vores syn på hinanden.

Så når i skal tackle vor tids største udfordringer - så tror jeg, at det sted, I skal starte, er med at se hinanden.

Så kæreste

Årgang 2023

Kære Studenter

Kære Herlovianere

Jeg vil bede jer om at rejse jer op. Rejs jer op en sidste gang og se jer omkring

Se på hinanden

Dette er jeres fællesskab - jeres venskaber - jeres ballast og jeres kultur.

Lær verden hvad det vil sige at være stærk i fællesskab.

Vær stolte over hvor i kommer fra og det unikke, det at være Herlovianer betyder!

Og når i, i morgen forlader skolen, for sidste gang i samlet trop, så er det som en del af dette store fællesskab, som ikke bare er jeres årgang, men hvor i automatisk får følgeskab af alle dem der kom før jer og alle de mange der vil følge i jeres fodspor. I er et levende vendepunkt.

Og når i engang i fremtiden kommer tilbage til dette sted, jeres skole, så vil den for altid repræsentere det.

Til fugleskydninger, til Trollemorgener og måske endda som Trolletaler så er det altid det fællesskab i vender hjem til. Tag den vished og den styrke med jer ud i verden - omsæt den til godt, vær inkluderende og generøse med netop denne gave.

For sandheden er at jeres liv er NU - i dette øjeblik – Så lev det nu...for det er nu det tilhører jer!

IKKE SOM SAVAGES - MEN SOM DE GODE MENNESKER I ER
MED ALLE JERES IDEER, ALLE JERES SANDHEDER.
ALLE JERES KRAFTFULDE TANKESKYER, FRISATTE ÅND OG VILJE TIL AT
UDRETTE STORE BEDRIFTER

På forældrenes vegne vil jeg på det varmeste takke Skolen og dens Grundlæggerne.

Takke Stander og Frue - for at træde til.

Takke vores kære Heis; Gitte og Martin for at have modet og hjertet til at tage kampen, ikke bare med den omkringliggende verden men også med måske Danmarks mest investerede forældre.

Tak til alle skolens fantastiske ansatte og alle dedikerede lærere for standhaftigt at stå ud, når stormen har raset som værst, også når den har blæst jeres vej.

Og ikke mindst tak til Susanne og alle vores elskede sovesalslærere for jeres ukuelige omsorg og fordi i har formået at skabe en tryk hverdag for alle vores børn i løbet af disse sidste udfordrende år.

Men frem for alt vil jeg takke jer kære dimittender – hvor er det godt gået!

Så mine damer og herrer hjælp mig med at udbringe en skål for
Årgang 2023

Og fordi det er mig der står her og fordi denne skål er til jer kære årgang
Så længe leve den 219. regering